

Daniel Kitabı - Beş Numara

Yetmiş Yıl

Jeff Pippenger

2023-11-29

Yehoiakim, Yahuda'nın son üç kralının ilkiydi ve Babilliler tarafından yenilgiye uğratıldığında güney krallığı için yetmiş yıllık esaret başladı. Bu yetmiş yıl, Kutsal Kitap peygamberliğindeki ilk krallık olan Babil'in hüküm süreceği dönemi belirler. Yeşaya'nın yirmi üçüncü bölümünde, Sur'un fahişesi, peygamberce "bir kralın günleri" olarak tanımlanan sembolik yetmiş yıl boyunca unutulacaktı. Kutsal Kitap peygamberliğinde bir kral bir krallığı temsil eder ve süresi yetmiş yıla ulaşan tek peygamberlik krallığının günleri Babil'indi.

O tarih boyunca, papalığı temsil eden Sur'un fahişesi unutulacaktı. Sembolik yetmiş yılın sonunda, hatırlanacak ve çıkıp yeryüzündeki bütün krallıklarla zina edecekti. Ruhsal zina, kilise ile devletin birleşmesinden doğan gayrimeşru ilişkidir. Sembolik yetmiş yılın sonunda, papalık, Sur'un fahişesinin sembolik yetmiş yılın sonunda zina ettiği bütün kralların temsil ettiği Birleşmiş Milletler ile bir ilişki kuracaktı. Sembolik yetmiş yıl boyunca hüküm süren krallık, iki boynuzlu yeryüzü canavarı olan Amerika Birleşik Devletleri'dir.

Daniel kitabının birinci bölümünden beşinci bölümüne kadar olan bölümler, Babil'in yetmiş yıllık tarihini özetler; dolayısıyla bu bölümler yeryüzü canavarının iki boynuzunun tarihini temsil eder. Dördüncü ve beşinci bölümler, Babil'in ilk ve son krallarını belirler ve bu iki bölüm birlikte yeryüzü canavarının ve onun iki boynuzunun tarihini tanımlar. İki boynuzun ve bizzat yeryüzü canavarının yargısı, ilk kral ile son kralın yargılarıyla temsil edilir. Nebukadnezar'ın yargısı, "yedi vakit" boyunca uzaklaştırılmaktı; bu süre zarfında ot ve çiyile geçinerek iki bin beş yüz yirmi gün vahşi bir hayvan gibi yaşadı. Belşassar'ın yargısı duvara yazıldı ve iki bin beş yüz yirmi sayısı ile eşitlendi; böylece yeryüzü canavarının ve onun iki boynuzunun yargısının Levililer yirmi altıdaki "yedi kez" ile temsil edildiği ortaya kondu. Bu, iki kralın tanıklığına dayanır ve iki tanık, ilki ve sonuncuyu temsil eder.

"Yedi vakit", Adventizm için bir tökezleme taşıdır ve bu nedenle, görmek isteyenler için açıkça orada olmasına rağmen, kabul görmez. Bu, yetmiş yıl hüküm süren ulusun (Babil) yargısının simgesidir ve yetmiş sembolik yıl hüküm süren krallığın yargısının da simgesidir. William Miller, Levililer 26'daki "yedi vakit"e dair anlayışını sunduğunda, Levililer 26'nın "yedi vakit"ini desteklemek için Daniel 4. bölümde Nebukadnessar'ın bir hayvan gibi yaşadığı iki bin beş yüz yirmi günü peygamberlik tanıklarından biri olarak kullandı. "Yedi vakit", Zekeriya 4. bölümde hem temel taşı hem de tepe taşıdır. İsa, Kardeş White, Yeşaya ve Petrus onu başköşe taşı olarak tanımlar. Üçüncü meleğin habercileri olduklarını iddia edenler tarafından esasen görülmesi de, bu Kutsal Kitap peygamberliğinin taçlandırıcı öğretisidir.

Daniel Kitabı'nın ilk altı bölümünü ele almaya başlarken, daha en başından "yedi zaman"ın ortaya konduğunu fark etmek önemlidir. Jehoiakim Babil tarafından tahttan indirildiğinde, yetmiş yıllık

tutsaklık başladı. Tarihler Kitabı onların neden yetmiş yıl boyunca tutsak edildiklerini açıklar.

Sidkiya tahta çıktığında yirmi bir yaşındaydı ve Yeruşalim’de on bir yıl krallık sürdü. Tanrısı Rab’bin gözünde kötü olanı yaptı; Rab’bin ağzından konuşan peygamber Yeremya’nın önünde kendini alçaltmadı. Tanrı adına kendisine ant içirmiş olan kral Nebukadnessar’a da başkaldırdı; ancak ensesini sertleştirip yüreğini katılaştırdı, İsrail’in Tanrısı Rab’be dönmek istemedi. Üstelik kâhinlerin önderleriyle halk, ulusların bütün iğrençliklerine uyararak çok büyük günahlar işledi; Rab’bin Yeruşalim’de kutsal kıldığı evi kirlettiler. Atalarının Tanrısı Rab, halkına ve konutuna acıdığı için, habercilerini erkenden ve defalarca onlara gönderdi. Ama Tanrı’nın habercileriyle alay ettiler, sözlerini küçümsediler, peygamberlerine kötü davrandılar; Rab’bin öfkesi halkına karşı öyle alevlendi ki artık çare kalmadı. Bu nedenle üzerlerine Kaldelilerin kralını getirdi; o da kutsal tapınaklarında gençlerini kılıçtan geçirdi, ne delikanlıya ne kıza, ne yaşlıya ne de yaşlılıktan bükülmüş olana acıdı; Rab hepsini onun eline teslim etti. Tanrı’nın evindeki büyük küçük bütün kap kacakları, Rab’bin evinin hazineleri, kralın ve önderlerinin hazineleri—bunların hepsini Babil’e götürdü. Tanrı’nın evini yaktılar, Yeruşalim’in surlarını yıktılar, bütün saraylarını ateşe verdiler ve içlerindeki değerli eşyaların hepsini yok ettiler. Kılıçtan kurtulanları da Babil’e sürgün etti; orada Pers krallığının egemenliği başlayana dek kendisine ve oğullarına kulluk ettiler. Böylece ülke, Yeremya’nın ağzından bildirilen Rab’bin sözü yerine gelsin diye şabatlarını telafi edinceye dek; çünkü ıssız kaldığı bütün süre boyunca şabat tuttu—yetmiş yılı dolduruncaya kadar. Pers kralı Koreş’in krallığının birinci yılında, Rab’bin Yeremya’nın ağzından söylediği söz yerine gelsin diye, Rab Pers kralı Koreş’in ruhunu harekete geçirdi; o da bütün ülkesinde bir bildiri yayımladı ve bunu yazıyla da duyurdu: Pers kralı Koreş böyle diyor: Göklerin Tanrısı Rab bana yeryüzünün bütün krallıklarını verdi ve Yahuda’daki Yeruşalim’de O’na bir ev yapmamı bana buyurdu. Halkının tümü arasından aranızda kim varsa, Tanrısı Rab onunla olsun; varsın yukarı çıksın. 2. Tarihler 36:11-23.

Yetmiş yıl süren esaret, Yeremya’nın şu sözünün gerçekleşmesi içindi: “Ülke şabatlarının tadını çıkarıncaya dek; zira ıssız kaldığı müddetçe şabat tuttu.” Atıfta bulunduğumuz Tarihler’deki ayetin dışında, Tanrı’nın Sözünde ülkenin “şabatlarının tadını çıkarması”na değinen yalnızca bir pasaj vardır. Bu pasaj Levililer kitabının yirmi beşinci ve yirmi altıncı bölümlerindedir. Yirmi beşinci bölüm, ülkenin şabat dinlenmesini nasıl yerine getireceğine ilişkin talimatı verir; yirmi altıncı bölüm ise, o antlaşma buyruklarına uyulmadığı takdirde “yedi kat” lanetini ana hatlarıyla açıklar.

Yehoyakim’in akıbeti, Daniel’in dokuzuncu bölümde Musa’nın "laneti" ve "yemini" olarak adlandırdığı şeyin bir unsuru olan sürgünün başlangıcını işaret etti. Daniel "yedi kez" lanetini anlıyordu; çünkü dokuzuncu bölümde tanıklık ettiği gibi, Yeremya’nın yetmiş yıllık peygamberliğini incelemesi sayesinde, Tanrı’nın halkının Babil’de kaç yıl esaret altında kalacağını anladı.

Onun hükümdarlığının ilk yılında ben Daniel, kitaplardan yılların sayısını anladım; Rab’bin sözü peygamber Yeremya’ya gelmişti: Yeruşalim’in ıssız kalışı sırasında yetmiş yıl tamamlanacaktı. Daniel 9:2.

Daniel, yetmiş yılı "kitaplardan" anladı; sadece Yeremya'nın kitabından değil. Anladığı diğer kitap ise Musa'nın yazılarıydı; çünkü duasında, yetmiş yıllık esaretin "laneti"nin Musa'nın "antı" olduğunu belirtir. Daniel kitabının dokuzuncu bölümünde "ant" olarak çevrilen kelime, Levililer 26'da "yedi kez" olarak çevrilenle aynı kelimedir. Yahuda'nın Babil'deki yetmiş yıllık esareti, herhangi bir modern ilahiyatçı ne iddia ederse etsin, "yedi kez" lanetinin yerine geliyordu. Gün gibi ortada, ama yalnızca görmek istersen.

RAB Sina Dağı'nda Musa'ya konuşup şöyle dedi: İsrailoğullarına konuş ve onlara de ki: Size verdiğim ülkeye girdiğinizde, toprak RAB için bir Şabat dinlenmesi tutacaktır. Altı yıl tarlanı ekecek, altı yıl bağını budayıp ürününü toplayacaksınız; ama yedinci yılda toprak için bir dinlenme Şabat'ı, RAB için bir Şabat olacaktır; tarlanı ekmeyecek, bağını budamayacaksınız. Hasadından kendiliğinden yetiştirdiğini biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini de toplamayacaksınız; çünkü bu, toprak için bir dinlenme yılıdır. Toprağın Şabatı sırasında toprakta yetişen her şey, hem senin hem de kölenin, cariye, ücretli işçinin ve seninle yaşayan yabancıların; ayrıca sığırlarının ve ülkedeki vahşi hayvanların yiyeceği olacaktır. Kendin için yılların yedi Şabat'ını, yedi kez yedi yılı sayacaksınız; yılların yedi Şabat'ının süresi kırk dokuz yıl olacaktır. Sonra yedinci ayın onuncu gününde, Kefaret Günü'nde, bütün ülkenizde Yübile borusunun sesini duyacaksınız. Levililer 25:1-9.

Toprağı dinlendirme talimatlarında, toprağı altı yıl işleyip bir yıl dinlendirmekten oluşan yedi döngünün kırk dokuzuncu yıla kadar sürdüğünü ve bu kırk dokuzuncu yılın sonunda, yedi kez yedi yılın tamamlandığını bildiren bir jübile olması gerektiğini görmek önemlidir. Görülmesi gereken kritik nokta şudur: jübile borusunun çalınması Kefaret Günü'nde gerçekleşecekti; dolayısıyla 22 Ekim 1844'te antitipik Kefaret Günü başladığında, "yedi zaman" döngüsünü temsil eden jübile borusunun o zaman çalınması gerekiyordu. MÖ 677'de Manasseh Babil'e götürüldüğünde başlayan "yedi zaman", antitipik Kefaret Günü'nde sona eren iki bin beş yüz yirmi yılı temsil ediyordu. Bu bağlantıyı yalnızca görmek istemeyenler kaçıracaktır. "Yedi zaman" döngüsü, iki bin üç yüz yıl ile bağlantılıdır.

Ayrıca, Levililer yirmi beşinci bölümün ilk dokuz ayetindeki antlaşma talimatları içinde, Tanrı'nın Sözü'ndeki gün-yıl ilkesinin en derin örneğinin bulunduğunu görmek de önemlidir. İlahiyatçıların sürüyü Babil şarabıyla sarhoş tutmak için ortaya attıkları masal tabağı şudur: yirmi altıncı bölümdeki "yedi kez" yargısının, "yedi kez" diye çevrilen kelimenin İbranice anlamının yanlış anlaşılması olduğu yönündedir. Bu iddia doğru değildir. Kelimenin İbranice anlamı, tanımını içinde, onu sayısal bir biçimde uygulamaya yönelik gerekeceği bütünüyle barındırır; ancak İbranice dilbilgisi konusundaki kendi kendilerine atfettikleri uzmanlığa dayanan, yanlış yönlendirilmiş bir öncülle destekledikleri hatalı argümanları basitçe bir saptırmadır.

Yirmi altıncı bölümde "yedi vakit" olarak temsil edilen yargı, bazı günümüz ilahiyatçılarının İbraniceyi eğip bükmeleriyle değil, pasajın bağlamından anlaşılır. William Miller, İbraniceye herhangi bir atıfta bulunmadan sonucuna vardı ve ilham onun anlayışını doğru diye onayladı. Melekler, "yedi vakit" yargısının yer aldığı bölümün bağlamına dayanarak onun anlayışını yönlendirdiler; İbraniceye dayanarak değil.

Yirmi beşinci bölümün bağlamında antlaşma talimatları belirlenir; yirmi altıncı bölüm ise bu antlaşma talimatlarına uymanın vaat edilen bir bereketi sunar ve ardından bu talimatlara itaatsizlik için Daniel'in "Musa'nın laneti" dediği şeyi tanımlar.

Bağlam, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir günün bir yılı temsil ettiği ilkesinin temasıdır. Levililer'in yirmi beşinci bölümündeki ilk ayetler, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir günün bir yılı temsil ettiğini belirtir. Çıkış kitabında Musa, insan ve hayvan için yedinci gün Şabat dinlenmesi ile toprak için yedinci yıl Şabat dinlenmesi arasındaki ilişkiyi açıkça ortaya koyar.

Altı yıl toprağını ekecek ve ürünlerini toplayacaksın; fakat yedinci yıl onu dinlenmeye, nadasa bırakacaksın ki halkının yoksulları yesin; onların bıraktıklarını da kırdaki hayvanlar yesin. Bağınla ve zeytinliğinle de aynı şekilde davranacaksın. Altı gün işini yapacak, yedinci gün dinleneceksin; böylece öküzün ve eşeğin de dinlensin, hizmetçi kadınının oğlu ve yabancı da can tazelesin. Çıkış 23:10-12.

Bu üç ayette, insanlar ve hayvanlar için bir dinlenme gününün, toprak için bir dinlenme yılına karşılık geldiği anlaşılır. Levililer kitabı 25. bölümün ilk beş ayetinde, Çıkış 20. bölüm 8–11. ayetlerdeki Şabat buyruğuyla özdeş bir dilbilgisel yapı buluruz.

Rab Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi: İsrailoğullarına söyle ve onlara de ki, Size verdiğim ülkeye girdiğinizde, toprak Rab için bir Şabat tutacaktır. Altı yıl tarlanı ekeceksin ve altı yıl bağını budayıp ürününü toplayacaksın; ama yedinci yılda toprak için bir dinlenme Şabatı, Rab için bir Şabat olacaktır: ne tarlanı ekeceksin ne de bağını budayacaksın. Hasadından kendiliğinden yetişeni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümünü de toplamayacaksın; çünkü bu, toprak için bir dinlenme yılıdır. Levililer 25:1-5.

Şabat Gününü kutsal tutmak için hatırla. Altı gün çalışacak ve bütün işlerini yapacaksın; ama yedinci gün, Tanrın Rab'bin Şabatıdır. O gün hiçbir iş yapmayacaksın; ne sen, ne oğlun, ne kızın, ne erkek kölen, ne kadın kölen, ne hayvanların, ne de kentinin içindeki yabancı. Çünkü Rab gökleri, yeri, denizi ve içlerindeki tümünü altı günde yarattı; yedinci gün ise dinlendi. Bu nedenle Rab Şabat Gününü kutsadı ve onu kutsal kıldı. Çıkış 20:8-11.

İki Şabat buyruğu birlikte Levililer yirmi beş ve yirmi altının bağlamını tanımlar. Satır satır bir araya getirildiklerinde, şuna tanıklık ederler: "Altı gün çalışacak ve bütün işini yapacaksın," ve "Altı yıl tarlanı ekecek, altı yıl bağını budayacak ve ürününü toplayacaksın." "Ama yedinci gün RAB Tanrın'ın Şabat'ıdır" ve "yedinci yıl toprak için dinlenme Şabat'ı olacak, RAB için bir Şabat".

İster insanlar için olan Şabat buyruğunda ister toprağa ilişkin Şabat buyruğunda olsun, "yedinci" diye çevrilen her iki kelime de, Levililer'in 26. bölümünde "yedi kez" diye çevrilenle aynı İbranice kelimedir. Levililer'in 25. ve 26. bölümlerinin bağlamı, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir günün bir yılı temsil ettiği yönündeki peygamberlik kuralı üzerine kuruludur. Aynı derecede önemli olan bir başka peygamberlik kuralı da ilk bahsediliş kuralıdır.

Bu iki bölümde bahsedilen ilk şey gün-yıl ilkesidir. William Miller, Gabriel ve diğer melekler tarafından, Levililer'deki "yedi vakit" ifadesini iki bin beş yüz yirmi yılın bir sembolü olarak belirlemesi için yönlendirildi ve bu, bu bölümlerin bağlamıyla, yani yirmi beşinci bölümün ilk beş

ayetinde ortaya konan gün-yıl ilkesiyle bütünüyle uyumludur.

Tarihler kitabının yazarı, Babil'in güneydeki Yahuda krallığını sürgüne götürmesine neden izin verildiğini açıklarken, bunun toprağın Şabat dinlenmesini yaşaması için olduğunu söyledi. Tanrı'nın Sözü'nde toprağın bir dinlenme yaşadığının belirtildiği başka tek yer, Levililer'in yirmi beşinci ve yirmi altıncı bölümlerinde yer alır. Kutsal Kitap peygamberliğinin ilk krallığı olarak Babil'in hüküm sürdüğü yetmiş yıl, yalnızca yeryüzü canavarının Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak hüküm süreceği yılları sembolik olarak göstermekle kalmaz; aynı zamanda bu yetmiş yıl, Musa'nın lanetindeki "yedi kat" ifadesine doğrudan bir göndermedir.

Daniel'in ilk altı bölümünde yer alan kehanetleri incelemeye başladığımızda, "yedi vakit" in laneti kadar "yedi vakit" in bereketinin de bu bölümlerin her birinin bir unsuru olduğunu bilmek esastır.

Ayrıca, yedi yıllık yedi döngüden oluşan döngünün, yedinci ayın onuncu gününde, yani Kefaret Günü'nde jübile borusunun üflenmesiyle işaretlendiğini hatırlamak da önemlidir. Bu gerçek, "yedi kez" ifadesini Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetindeki iki bin üç yüz günle birbirine bağlar. Ayrıca, peygamberlikte bir yılın üç yüz altmış gün olduğunu ve üç yüz altmış günü "yedi kez" üst üste toplarsanız bunun iki bin beş yüz yirmi güne eşit olduğunu hatırlamak da önemlidir.

Daniel, Yereya'nın belirlediği yıl sayısını kitaplardan anlayınca, Tanrı'nın halkı bir gün düşmanın ülkesinde tutsak oldukları gerçeğine uyanacak olursa tövbeyle verilmesi gereken yanıtın gerekli görülen her unsuruna değinen bir duaya başladı. Daniel'in Levililer yirmi altı duasının sonunda, Gabriel, Daniel'in "işittiği" görümü, iki bin üç yüz günün görümünü, anlaması için göründü. Gabriel, Daniel'e, halkı için yetmiş haftanın "belirlendiğini" bildirerek söze başladı.

Yetmiş hafta, senin halkın ve kutsal kentin üzerine belirlenmiştir; isyana son vermek, günahları sona erdirmek, suç için kefaretle sağlamak, ebedî doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsal'ı meshetmek için. Daniel 9:24.

Ayette "belirlenmiş" olarak çevrilen kelime "kesilip ayrılmış" anlamına gelir; dolayısıyla yetmiş haftanın iki bin üç yüz günden kesilip ayrılması gerektiği anlamına gelir. MÖ 457'deki üçüncü fermanla başlayarak, Daniel'in halkına yetmiş peygamberlik haftası kadar bir sınama dönemi verilecekti. Yetmiş peygamberlik haftası dört yüz doksan yıla eşittir. Üçüncü fermanın dört yüz doksan yıl sonra, eski İsrail 34 yılında Stefanus'u taşıyacak ve Tanrı'dan tamamen ayrılmış olacaktı.

Dört yüz doksan yıllık sınama süresinin başlangıç noktasını belirleyen üç fermanın öncesindeki esaret yetmiş yıl sürmüştü. Bu yetmiş yıl, ülkenin, eski İsrail'in hiçbir zaman yerine getirmediği Şabat dinlenmelerinden yararlanması içindi. Ülke için yetmiş yıllık Şabat dinlenmesi, Musa'nın yeminine karşı dört yüz doksan yıllık (ya da yetmiş yıl haftası) bir isyan yüzünden gerçekleşti.

Levililer yirmi beşteki antlaşmaya karşı dört yüz doksan yıllık isyan, toprağın dinlenmesi için yetmiş yıllık bir esarete yol açtı. Yetmiş yıllık esaret, üç fermana yol açtı; bu fermanlar, eski İsrail için başka bir dört yüz doksan yıllık mühlet dönemini işaretledi. Böylece, her biri dört yüz doksan yıl olan iki mühlet dönemi görüyoruz. Üç ferman, üç meleğin mesajlarını temsil eder; bunların ilki,

kuzey krallığına karşı “yedi zaman”ın ilk gazabının sonunda, 1798’de geldi. Üçüncü melek, üçüncü fermanın iki bin üç yüz yıl sonra, 22 Ekim 1844’te geldi; bu, “gazabın son nihayeti”nin de geldiği zamandır.

İlk gazabın sona ermesi ile son gazabın sona ermesi arasındaki kırk altı yıl boyunca İsa Millerci mabetinin temelini attı ve bu temel taşı "Yedi Zaman"dı. O taş, başlangıçta Adventizm için ya temel taşı (ya da tökezleme taşı), sonunda ise Adventizm için ya baş ve tepe taşı (ya da mezar taşı) olacaktı. 1798'den 1844'e uzanan dönemde üç meleğin mesajının gelişini temsil eden üç ferman, aynı zamanda Daniel kitabının ilk üç bölümünü de temsil eder.

Bir sonraki makalede ilk altı bölümü incelemeye başlayacağız.

"Daniel ve Vahiy kitapları daha iyi anlaşıldığında, inananlar tamamen farklı bir dinî deneyim yaşayacaklar... Vahiy kitabının incelenmesinden kesinlikle şu anlaşılacaktır: Tanrı ile halkı arasında yakın ve kesin bir bağ vardır." The Faith I Live By, 345.